

РЕШЕНИЕ

№ 31591

гр. София, 26.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1740** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба от „АМ Къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 11, представлявано от управителя С. М. Т. против Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/04/2/0/00313/2/01/04/02 с изх. № 01-2600/4175#14 от 26.06.2024 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с който на основание чл. 49, ал. 1, т. 12 във вр. с чл. 46, ал. 2 и чл. 50, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. подмярка 4.2. „Известии в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. и чл. 24, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 15, т. 3, т. 4 и т. 5 от Договор 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. е отказана изцяло одобрената финансова помощ, прекратен Договор 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. на основание чл. 24, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 9, т. 13, вр. с чл. 15, т. 3 и т. 5 от същия и определено на дружеството задължение в размер на 1 225 771, 94 лв., представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване междинно плащане по Договор № 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г.

В жалбата се поддържа, че оспореният акт е немотивиран, неправилен и незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие с материалния закон и в нарушение на административнопроизводствените правила. Прави се оплакване, че не са обсъдени направените от жалбоподателя възражения. На първо място се твърди, че мотивите за откриване на повторно производство за възстановяване на получената сума, представляваща плащане по завършен етап от одобрения проект, са неясни и противоречиви. Към момента не е извършено окончателно плащане и следователно сочените мотиви за неизпълнение на договорните/законови разпоредби

се явяват неотнормими. Сочи се още, че за ДФЗ не съществува правна възможност да образува повторно производство за установяване на публично държавно вземане на същото основание. Съгласно Решение № 9483 от 11.10.2023 г., постановено по адм.дело № 1905/2023 г. по описа на Върховния административен съд е отменен като незаконосъобразен Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/04/2/0/00313/2/04/01 от 27.10.2021 г. Всички изложени в писмата от 22.12.2023 г. и от 31.01.2024 г. основания и факти са били налице и в предходното производство. Направено е искане за отмяна на обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят „АМ Къмпани“ ООД, се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Отвратната страна, чрез процесуалния си представител, юрк. Т., оспорва жалбата. По съществото на спора моли жалбата като неоснователна и недоказана да бъде отхвърлена. Претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, установи следното:

Между дружеството - жалбоподател „АМ Къмпани“ ООД и ДФ "Земеделие" е сключен Договор 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. за предоставяне на финансова помощ по подмярка 4.2 "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2014 - 2020. Предмет на инвестицията е била "Изграждане на предприятие за производство на млечни продукти".

Въз основа на постъпила заявка за междинно плащане № 23/04/2/0/00313/2/01 от 14.08.2020 г., на дата 22.02.2021 г. на жалбоподателя на основание чл. 3, ал. 6 от договора, е изплатено междинно плащане в размер на 1 225 771,94 лева.

С писмо с изх. № 01 -2600/4175#10 от 22.12.2023 г. ДФ „Земеделие“ е открил производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 24, ал. 1, във връзка с чл. 26. ал. 1 от АПК.

Производството е открито въз основа на влязло в законна сила съдебно Решение № 9483 от 11.10.2023 г., постановено по адм. дело № 1905/2023 г. по описа на Върховен административен съд и във връзка с извършена административна проверка за спазване на срока за подаване на заявка за окончателно плащане, при която е установено, че са нарушени разпоредбите на чл. 46, ал. 2, във връзка с чл. 50, ал. 2 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г.

С решение № 9483 от 11.10.2023 г., постановено по адм. д. № 1905/2023 г. по описа на Върховен административен съд. е отменено решение № 7019 от 22.11.2022 г., постановено по адм. дело № 3248/2022 г. по описа на Административен съд - София град и е отменен Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/04/2/0/00313/2/01/04/01, с изх. №01-2600/4175#3 от 27.10.2021 г. срещу „АМ Къмпани“ ООД. Видно от мотивите на решението на ВАС отмяната на административния акт се дължи на това, че крайният срок за изпълнение на одобрения проект е регламентиран в разпоредбата на чл. 50, ал. 2, във връзка с чл. 46, ал. 2 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г., а именно 15.09.2023 г. След изтичането на този срок кандидатът има задължение в едномесечен срок от посочената дата да подаде заявка за окончателно плащане, като в случая заявката е следвало да бъде подадена до 15.10.2023 г.

В изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, административният орган е установил, че до горепосочената дата 15.10.2023 г. не е подадена заявка за окончателно плащане, предвид което не е изпълнено нормативното задължение регламентирано в разпоредбата на чл. 50. ал. 2. във връзка с чл. 46. ал. 2 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. На бенефициента е предоставен срок от 14

(четиринадесет) дни от получаване на писмото, в който го да представи надлежни писмени доказателства, удостоверяващи наличие на особени непредвидени обстоятелства, довели до обективна невъзможност за подаване на заявка за плащане в договорно и нормативно определения срок.

В посоченото писмо с изх. № 01-2600/4175#10 от 22.12.2023 г., е определено задължение в размер на 1 225 771,94 лв., представляващо получено междинно плащане по договор № 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. Полученото плащане е посочено, че е дължимо на основание чл. 49, ал. 1, т. 12, чл. 46, ал. 2, във връзка с чл. 50, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г.

В отговор на горепосоченото писмо е предоставено възражение с вх. № 01-2600/4175#11 от 12.01.2024 г., с което посочват, че цялото търговско предприятие е обект на особен залог в полза на Първа Инвестиционна Банка АД, по който е налице пристъпване към изпълнение. Предоставено е Постановление от 10.05.2023 г., издадено от ЧСИ В. Ц., рег. № 926, с район на действие - Софийски окръжен съд, в което подробно е описана проведена се публична продажба в полза на Първа инвестиционна банка АД, на недвижим имот и находящите се в него движими вещи и оборудване, представляващи обособена част от предприятие по смисъла на чл. 517 „а“ от ГПК. Също така е пояснено, че „АМ Къмпани“ ООД не притежава в собственост одобрените и финансирани от ДФ „Земеделие“ инвестиции и активи, тъй като те са част от проведената се публична продажба.

С уведомително писмо-предизвестие с изх. № 01-2600/4175#12 от 31.01.2024 г., е установено нарушение по чл. 15, т. 3, т. 4 и т. 5 от договор № 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г., е предоставена възможност на „АМ Къмпани“ ООД да представи в 14-дневен срок от получаването му писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане, както и документи, подкрепящи тези възражения. Същото е връчено на 05.02.2024 г. на адреса по седалище и управление на дружеството в [населено място] на Д. П.. В указания 14-дневен срок е постъпило възражение от страна на бенефициера във връзка с откритото производство по издаване на АУПДВ.

След като е разгледано възражението му е издаден оспорения в настоящото производство Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/04/2/0/00313/2/01/04/02 с изх. № 01-2600/4175#14 от 26.06.2024 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с който на основание чл. 49, ал. 1, т. 12 във вр. с чл. 46, ал. 2 и чл. 50, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. и чл. 24, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 15, т. 3, т. 4 и т. 5 от Договор 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. е отказана изцяло одобрената финансова помощ, прекратен Договор 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. на основание чл. 24, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 9, т. 13, вр. с чл. 15, т. 3 и т. 5 от същия и определено на дружеството задължение в размер на 1 225 771, 94 лв., представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване междинно плащане по Договор № 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г.

По делото е приложена и приета административната преписка в цялост.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице адресат на оспорения акт, при наличие на правен интерес и пред надлежния съд, в законоустановения срок, поради което се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При проверката по чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът констатира, че актът е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 27, ал. 3 от Закона за подпомагане на земеделските производители

Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатени суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 27, ал. 5 от ЗПЗП вземанията на Разплащателната агенция които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК. Съгласно чл. 166, ал. 2 от ДОПК ако в съответен закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация. Ръководител на администрацията е изпълнителния директор на РА, който по силата на чл. 20 а, ал. 1 от ЗПЗП е изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“. По изложените съображения оспорения акт е издаден от компетентен орган.

Оспореният акт е издаден в изискуемия писмен вид, съдържа разпоредителна част и подпис на издателя си. Следователно, налице е валидно волеизявление на административен орган.

Законосъобразността на един административен акт се проверява съобразно изложените в него фактически съображения, т. е. - наличието или липсата им е от значение за преценка законосъобразността на съответния административен акт. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на Върховния съд, е допустимо мотивите към акта да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване.

Административният орган е задължен да изложи коректно фактите, въз основа на които е формирал и своите правни изводи, още при издаване на административния акт. Недопустимо е осъществилата се фактическа обстановка да се установява въз основа на твърдения досежно фактите и обстоятелствата от значение за случая, изложени от страните за първи път в хода на съдебното производство, в което съдът осъществява контрол за законосъобразност на оспорения акт и няма как да допълва/изменя волята на административния орган, тъй като по този начин се подменят съображенията, мотивирали преценката на органа. Не е допустимо преценяването на законосъобразността на акта на фактически и правни основания, извън тези, които е посочил издаващият го орган, както и излагане на мотиви от съда по един немотивиран от административния орган акт. Правораздавателният контрол цели обезпечаване на субективните права и интереси на адресата на акта при наличието на властническо волеизявление. Мотивите за издаването на акта не могат да бъдат допълвани след приключване на процедурата по издаване на административния акт и неговото съобщаване, не могат да бъдат посочени за първи път в писмени становища/молби, изготвени от ответника, доколкото по този начин страната ще бъде напълно лишена от възможността да разбере причините, довели до постановяване на конкретното решение (отказ за изплащане на оторизираната финансова помощ) и съответно да организира адекватно защитата си, а съда - да извърши съдебен контрол за законосъобразност.

Неизпълнението именно на нормативно определено задължение е послужило като основание за административния орган да започне производство по издаване на АУПДВ. Неизпълнението на нормативно предвидено задължение е основание да се приеме, че се касае за публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК. Съгласно този текст публични са държавните и общински вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от предприєдинителните финансови инструменти, оперативните програми, Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз, европейските земеделски фондове и Европейския фонд за рибарство, Инструмента Шенген, и Преходния финансов инструмент, вкл. от свързаното

с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, както и глобите и другите парични санкции, предвидени от националното законодателство и в правото на Европейски съюз. Съгласно чл. 27, ал. 7 от ЗПЗП - дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по, ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

От съществено значение относно развитата се процедура по издаване на оспорения акт е факта, че жалбоподателят е сключил договор по реда на Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г.

Съдът намира за основателни твърденията на жалбоподателя, че мотивите за откриване на повторно производство за възстановяване на получената сума, представляваща плащане по завършен етап от одобрения проект, са неясни и противоречиви. В писмото на Фонда от 22.12.2023 г. като основание е посочен неспазен срок за подаване на заявка за окончателно плащане и съответно нарушение на разпоредбите на чл. 6, ал. 4 и чл. 14, ал. 1, т. 5 от Договора от 05.05.2017 г., както и на чл. 46, ал. 2 във вр. с чл. 50, ал. 2 от Наредба № 20/27.10.2015 г. В писмото на Фонда от 31.01.2024 г. са изложени съвсем други мотиви за откриване на производството, а именно неизпълнени на договорни задължения съгласно чл. 26, т. 3, 4 и 5 от Договора от 05.05.2017 г., както и на чл. 54, ал. 1, т. 1, 2 и 5 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. - най-общо неспазване на задължението активите да бъдат използвани съгласно бизнесплана, да не се извършва разпореждане с тях, да не се преустановява дейността и т.н. Не става ясно и дали е в сила предизвестие за упражняване на едностранно прекратяване на договора от страна на Фонда, тъй като такова изявление липсва в писмото от 31.01.2024 г. Посочените мотиви за откриване на административното производство са противоречиви и взаимоизключващи се. В този смисъл съдът намира, че е допуснато съществено процесуално нарушение.

Посочените възражения срещу първото писмо на Фонда (от 22.12.2023 г.) не са обсъдени във второто писмо (от 31.01.2024 г.), а само е направена констатацията, че активите, обект на инвестицията, са обект на принудително изпълнение и не са собственост на „АМ Къмпани“ ООД, поради което били нарушени разпоредбите на чл. 26, т. 3, 4 и 5 от Договора от 05.05.2017 г., както и на чл. 54, ал. 1, т. 1, 2 и 5 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г.

С оглед на изложеното жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че за ДФЗ не съществува правна възможност да образува повторно производство за установяване на публични държавно вземане на същото основание - възстановяване на получено междинно плащане в размер на 1 225 771,94 лв. по Договор № 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. за предоставяне на финансова помощ по подмярка 4.2. „Инвестиция в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи от Г1РСР (2014-2020), на същите основания, както при предходното производство. Съгласно Решение № 9483 от 11.10.2023 г. постановено по адм.дело № 1905/2023 г. по описа на Върховния административен съд е отменен като незаконосъобразен Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/04/2/0/00313/2/04/01 от 27.10.2021 г. Всички изложени в писмата от 22.12.2023 г. и от 31.01.2024 г. основания и факти са били налице и в предходното производство.

Административният съд при разглеждане на предходния АУПДВ от 2021 г. е инстанция по същество и при разглеждане на оспорения акт е направена проверка относно правилното приложение на материалния и на процесуалния закон, включително на всички известни и възникнали факти към датата на съдебното решение. Влязлото в сила окончателно посочено съдебно решение със сила на присъдено нещо е отменило като незаконосъобразно едностранното прекратяване на същия Договор от 05.05.2017 г. между същите страни, като е отменено със сила на присъдено нещо и определянето на публично вземане на „АМ Къмпани“ ООД в същия размер от 1 225 771,94 лв., обективизирано в окончателно отменения предходен АУПДВ № 23/04/2/0/00313/2/01/04/01 от 27.10.2021 г. с изх. № 01 -2600/4175#3 от 27.10.2021г.

Предвид изложеното, съдът намира, че Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/04/2/0/00313/2/01/04/02 с изх. № 01-2600/4175#14 от 26.06.2024 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, е издаден при неспазване на установената от закона форма, поради липса на конкретни фактически основания за издаването му, както и поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила - отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК, поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на въпроса не позволява решаването му от съда, преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне, съобразно указаното в мотивите на решението.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 36 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „АМ Къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 11, представлявано от управителя С. М. Т., Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/04/2/0/00313/2/01/04/02 с изх. № 01-2600/4175#14 от 26.06.2024 г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с който на основание чл. 49, ал. 1, т. 12 във вр. с чл. 46, ал. 2 и чл. 50, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. подмярка 4.2. „Известии в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. и чл. 24, ал. 2, т. 1, във вр. с чл. 15, т. 3, т. 4 и т. 5 от Договор 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. е отказана изцяло одобрената финансова помощ, прекратен Договор 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г. на основание чл. 24, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 9, т. 13, вр. с чл. 15, т. 3 и т. 5 от същия и определено на дружеството задължение в размер на 1 225 771, 94 лв., представляващо публично държавно вземане за изплатено и подлежащо на възстановяване междинно плащане по Договор № 23/04/2/0/00313 от 05.05.2017 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" за ново произнасяне при спазване задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: